

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЦРНЕ ГОРЕ О САРАДЊИ У ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ КАТАСТРОФА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Црне Горе о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа, који је потписан у Београду, 4. октобра 2010. године, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Црне Горе о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЦРНЕ ГОРЕ О САРАДЊИ У ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ КАТАСТРОФА

Влада Републике Србије и Влада Црне Горе (у даљем тексту: уговорне стране) уверене у неопходност међусобне сарадње ради спречавања, односно ублажавања последица природних и других катастрофа (у даљем тексту: катастрофа), поштујући потписане међународне споразуме, споразумеле су се како следи:

Предмет Споразума

Члан 1.

Уговорне стране овим споразумом уређују услове за добровољно пружање помоћи у случајевима катастрофа и великих несрећа а нарочито у:

- планирању и спровођењу мера за заштиту од поплава, земљотреса, пожара, загађења животне средине, пловидбених несрећа, радиолошких опасности као и индустријских и других катастрофа;
- међусобном обавештавању о опасностима, настанку и последицама катастрофа;
- међусобној помоћи при заштити, спасавању и отклањању последица катастрофа;
- образовању и оспособљавању припадника служби, ватрогасно-спасилачких јединица, јединица за заштиту и спасавање, цивилне заштите, јединица противпожарне заштите и других припадника спасилачких екипа за заштиту и спасавање кроз информативне састанке, курсеве, обуке, семинаре, и друге облике сарадње, као и организовању и обављању заједничких вежби за заштиту и спасавање и др;
- размени научних и техничких података, као и других докумената од значаја за заштиту од катастрофа;
- сарадњи при развоју и производњи опреме за заштиту и спасавање.

Циљ Споразума

Члан 2.

Циљ Споразума је да уговорне стране, у складу са расположивим могућностима, узајамно помогну једна другој у случају катастрофа, кад уговорна страна која тражи помоћ није у могућности да се супротстави последицама катастрофа својим средствима.

Значење израза

Члан 3.

Изрази који се користе у овом споразуму имају следеће значење:

1. уговорна страна која тражи помоћ је уговорна страна у Споразуму чији надлежни орган тражи помоћ од друге уговорне стране.

2. уговорна страна која пружа помоћ је уговорна страна у Споразуму која ће одговорити - пружити помоћ другој уговорној страни.

3. транзитна држава је држава преко чије територије треба да прођу јединице за помоћ и опрема за потребе уговорних страна или за потребе неке треће државе.

4. катастрофе су природне и индустријске несреће, други штетни догађаји природног или цивилизацијског порекла са разорним деловањем, изузимајући услове рата, који у значајној мери оштећују или директно угрожавају живот, његове услове, материјална добра и природну околину, као и у случајевима када је неопходно предузети ванредне заштитне мере.

5. обавештења и информације о догађају су подаци о катастрофама који се саопштавају да би се становништво благовремено обавестило о опасности у циљу предузимања хитних мера за заштиту људи, материјалних добара и природне околине.

6. заштитне мере су превентивне и заштитне мере односно делатности:

- за спречавање, ублажавање и отклањање опасности које угрожавају становништво;
- за очување материјалних добара и природне околине.

7. спашавање и пружање помоћи је збир делатности појединаца – експерата, спасилачких екипа и средстава као и јединица опремљених специјалном опремом чија је сврха уклањање директних и индиректних последица катастрофа.

8. спасилачке екипе и појединци који учествују у помоћи су адекватно обучена и опремљена лица која друга уговорна страна одреди за пружање помоћи.

9. заштитна, спасилачка и друга опрема су укупна неопходна средства за појединачну или групну заштиту и спашавање, укључујући техничка и друга средства за заштиту и спашавање која употребљавају спасилачке екипе или појединци приликом спашавања или пружања помоћи, као и средства логистичке подршке.

10. хуманитарна помоћ су материјали, предмети, средства, намирнице, питка вода, лекови и санитетски материјали намењени бесплатној подели угроженом, односно настрадалом становништву у сврху ублажавања штетних последица катастрофа.

Надлежни органи

Члан 4.

У складу са националним законодавством уговорне стране су утврдиле надлежне органе за имплементацију овог споразума:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова - Сектор за ванредне ситуације
- у Црној Гори: Министарство унутрашњих послова и јавне управе – Сектор за ванредне ситуације и цивилну безбједност

Уговорне стране међусобно се обавештавају о адресама и телекомуникацијским везама надлежних органа из става 1. овог члана, као и о контактима који морају бити доступни у сваком тренутку.

Уговорне стране се узајамно писмено обавештавају о евентуалним променама надлежних органа, а најкасније у року од 30 (тридесет) дана од дана насталих промена.

Органи из става 1. овог члана овлашћени су да у спровођењу овог споразума успоставе директне везе и у ту сврху ближе ће уредити стандардне оперативне процедуре о пружању прекограничне помоћи у случају природних и других катастрофа.

Размене сазнања и искустава

Члан 5.

Уговорне стране међусобно ће се обавештавати о научним и техничким достигнућима и искуствима, у интересу предвиђања, уклањања катастрофа и ефикасне заштите и спасавања. Размена података и других докумената обухвата информације о катастрофама, информације потребне за израду заједничког научно - истраживачког програма за случај угрожености, планова за случај опште опасности од катастрофа и опасности које су од обостраног интереса за уговорне стране, као и сарадњу у изради планова за заштиту и спасавање.

Сарадња у области размене сазнања и искустава обављаће се, у складу са националним законодавством уговорних страна. Уговорне стране ће међусобно размењивати податке везане за национално законодавство.

Уговорне стране ће настојати ефикасно да користе резултате научне и техничке сарадње, на привредном плану и при сарадњи са другим државама.

Развој и производња опреме за заштиту и спасавање

Члан 6.

Уговорне стране ће подстицати сарадњу привредних субјеката и државних институција на подручју технолошког развоја и производње у спровођењу заједничких програма за заштиту и спасавање.

Сарадња хуманитарних организација

Члан 7.

Уговорне стране ће подстицати сарадњу између хуманитарних организација у заштити и спасавању од катастрофа, сходно националном законодавству уговорних страна.

Образовање и усавршавање

Члан 8.

Уговорне стране ће подстицати међусобну сарадњу у циљу образовања и усавршавања спасилачких екипа које учествују у заштити и спасавању:

1. успостављањем непосредних веза и сарадњом између образовних установа и подстицањем размене инструктора, предавача и других стручњака;
2. сарадњом у образовању и обучавању;

3. подстицањем међусобне размене образовних материјала и средстава, као и искустава стечених у заштити и спасавању, битних за образовање и усавршавање;
4. организовањем заједничких вежби из области заштите и спасавања.

Обавеза обавештавања о опасностима

Члан 9.

Уговорне стране ће се обавештавати о опасностима, могућностима настанка катастрофа које могу угрозити државу друге уговорне стране.

У ту сврху свака уговорна страна на територији своје државе ће прикупљати потребне податке и информације и непосредно ће их доставити надлежним органима државе друге уговорне стране.

Уговорне стране међусобно ће се обавештавати о катастрофама насталим на територији своје државе.

Обавештење садржи: опис настале опасности или догађаја, податке о месту, времену, обиму и последицама, као и о предузетим мерама.

Уговорна страна која пружа помоћ у случају настанка катастрофе, обавестиће другу уговорну страну која тражи помоћ о својим спасилачким снагама и средствима која може ставити на располагање, као и о могућностима и начинима пружања помоћи.

Обавештење из ст. 1, 2. и 3. овог члана може се проследити усмено или писмено, на језицима држава уговорних страна. Обавештења саопштена усменим путем морају се и писмено потврдити.

За слање и примање обавештења о опасностима, односно о катастрофама, надлежни су органи из члана 4. овог споразума.

Заштитне мере

Члан 10.

Уговорне стране ће у сврху спречавања, односно смањивања заједничке опасности планирати и предузети одговарајуће заједничке заштитне мере.

Начин тражења и пружања помоћи

Члан 11.

Уговорна страна која је претрпела катастрофу може од друге уговорне стране тражити помоћ. Ова се помоћ може односити на спасилачке екипе, појединце који помажу, на заштитну опрему, опрему за спасавање, као и на хуманитарну помоћ.

Захтев за помоћ из става 1. овог члана мора да садржи: податке о врсти и обиму потребне помоћи, податке о установама и лицима са којима се успоставља веза, као и предлог начина достављања помоћи.

Захтев из става 2. овог члана подноси се на језику државе уговорне стране од које се тражи помоћ.

Пружање помоћи одвија се у складу са националним законодавством држава уговорних страна.

Процедуре прелажења државне границе за пружање помоћи у заштити и спасавању

Члан 12.

Процедура преласка државне границе биће поједностављена и одвијаће се по приоритету у корист уговорних страна.

У случају из става 1. овог члана, спасилачке екипе и појединци који учествују у акцији заштите и спасавања могу прелазити државну границу држава уговорних страна на граничном прелазу, а на основу сагласности органа граничне службе.

Чланови спасилачких екипа и појединци који пружају помоћ могу за време пружања помоћи на територији државе уговорне стране која тражи помоћ боравити без визе и одобрења боравка. Вође спасилачких екипа за пружање помоћи морају предочити исправу којом се доказује њихово овлашћење и задатак у пружању помоћи као и попис чланова њихових екипа за пружање помоћи при чему обе исправе морају бити на језику државе уговорне стране која тражи помоћ.

Чланови спасилачких екипа и појединци који пружају помоћ имају право да на територији државе друге уговорне стране носе припадајућу униформу.

На територији државе друге уговорне стране није дозвољено преносити ватрено оружје, муницију и експлозивна средства.

Уговорне стране ће поштовати одредбе ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана и у случају када је једна од њих транзитна држава. У најкраћем року надлежни органи ће се међусобно обавестити о потребама транзита, утврдити поступак реализације и према указаној потреби приликом транзита екипи која пружа помоћ обезбедити службену пратњу.

Процедуре уношења, изношења и транспорта материјала преко границе у активностима заштите и спасавања

Члан 13.

Уговорне стране поједноставиће процедуре при уношењу, изношењу и транспорту преко државне границе опреме за заштиту и спасавање и хуманитарне помоћи. Приликом преласка државне границе вођа спасилачке екипе мора предати надлежним граничним органима државе уговорне стране која тражи помоћ пописне листе спасилачке опреме, односно средстава хуманитарне помоћи.

Пописне листе из става 1. овог члана морају бити на језику државе уговорне стране која тражи помоћ.

Спасилачке екипе и појединци који учествују у пружању помоћи могу преко државне границе пренети једино заштитну опрему и опрему за спасавање, средства која су потребна за њихово снабдевање и деловање и средства хуманитарне помоћи.

Забране и ограничења за међународни робни промет не односе се на превоз заштитне опреме и опреме за спасавање и хуманитарну помоћ. Ако се заштитна опрема и опрема за спасавање не потроше у акцији, поново се враћају уговорној страни која пружа помоћ. Уколико се опрема за спасавање оставља као хуманитарна помоћ врста, количина и место где се налази опрема пријављују се надлежном органу државе уговорне стране која тражи помоћ, која

ће о томе обавестити надлежне царинске органе. У том случају важи национално законодавство уговорне стране која тражи помоћ.

Одредба става 3. овог члана односи се и на уношење лекова који садрже наркотики и психотропне материје у државу уговорне стране која тражи помоћ и враћање неутрошених количина уговорној страни која пружа помоћ. Уношење и изношење наркотики и психотропних материја не третира се као увоз и извоз робе у робном промету у смислу међународних уговора о опојним дрогама. Лекови који садрже наркотики и психотропне материје могу се унети само у количинама које су потребне за хитну медицинску помоћ, а могу се употребљавати само под надзором медицинског особља са одговарајућом стручном спремом у складу са националним законодавством уговорне стране којој припада спасилачка екипа. О потрошеним лековима који садрже наркотики и психотропне материје уговорна страна која пружа помоћ извештава уговорну страну која тражи помоћ.

Уговорне стране узајамно допуштају употребу потребне опреме за заштиту и спасавање и хуманитарне помоћи државе уговорне стране која тражи помоћ и без спровођења формалног поступка, плаћања депозита и других давања.

Употреба ваздухоплова за превоз спасилачких екипа и помоћи

Члан 14.

Ваздухоплови се могу користити за хитне превозе спасилачких екипа или појединаца који учествују у пружању помоћи, као и за друге облике помоћи у складу са овим споразумом.

О коришћењу ваздухоплова при заштити и спасавању, као и о пружању помоћи треба одмах обавестити орган који је затражио помоћ и доставити му тачне податке о врсти и ознакама ваздухоплова и посади. Време, предвиђени смер кретања и место спуштања одређује уговорна страна која тражи помоћ.

За посаде ваздухоплова као и за спасилачке екипе и појединце који помажу сходно се примењују одредбе члана 12. овог споразума које се односе на прелажење државне границе, а за ваздухоплове, превезену заштитну и спасилачку опрему односно средства хуманитарне помоћи примењују се одредбе члана 13. овог споразума.

За коришћење ваздухоплова важе прописи о ваздушном саобраћају уговорних страна, посебно обавеза јављања података о летовима надлежним органима за ваздушни саобраћај.

Употреба војних ваздухоплова за сврхе из овог споразума, биће дозвољена само уз сагласност надлежног органа државе која тражи помоћ.

Стандарди и директиве Међународне организације за цивилну авијацију (ИЦАО) обавезујући су за уговорне стране.

Надлежност за вођење акције заштите и спасавања

Члан 15.

За вођење акција заштите и спасавања и пружање помоћи у свим случајевима надлежни су органи државе уговорне стране која тражи помоћ.

Задаци се поверавају искључиво вођама спасилачких екипа државе уговорне стране која пружа помоћ који ће своје подређено особље упознати са појединостима њиховог спровођења.

Заштита и пружање помоћи у раду спасилачких екипа

Члан 16.

Надлежни органи државе уговорне стране која тражи помоћ морају обезбедити одговарајућу заштиту и помоћ спасилачким екипама и појединцима државе уговорне стране која пружа помоћ, а који учествују у пружању помоћи.

Начин финансирања трошкова помоћи

Члан 17.

Уговорна страна која пружа помоћ нема право да захтева повраћај трошкова за пружену помоћ од уговорне стране која тражи помоћ, као и накнаду трошкова који би настали због употребе, оштећења или губитка опреме за спасавање.

Уколико уговорна страна која тражи помоћ повуче захтев за пружањем помоћи у складу са чланом 22. овог споразума, уговорна страна која пружа помоћ има право на накнаду трошкова које је до тог тренутка имала.

Трошкове које при пружању помоћи имају правна или физичка лица посредовањем уговорне стране која пружа помоћ, сноси уговорна страна која тражи помоћ.

Моторна возила која се користе у акцијама помоћи биће ослобођена плаћања путних и других накнада.

Ако су екипе за заштиту и спасавање и појединци који пружају помоћ потрошили залихе које су довели са собом, трошкове за њихово снабдевање, смештај и материјал за њихове потребе до краја пружања помоћи сноси уговорна страна која тражи помоћ. По потреби обезбеђују им се одговарајућа логистичка и медицинска помоћ.

Накнада штете

Члан 18.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду материјалне штете настале на опреми за заштиту и спасавање, уколико је штету проузроковала спасилачка екипа или појединац који помаже у обављању спасилачких задатака и пружања помоћи на основу овог споразума, и ако штета није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду материјалне и нематеријалне штете у случају телесне повреде, трајних последица на здравље и у случају смрти учесника у акцији спасавања ако до тога дође у току спасавања на основу овог споразума, осим ако није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уколико се при спровођењу задатака из овог споразума проузрокује штета трећем лицу, одговорност преузима уговорна страна која тражи помоћ као да су штету проузроковале њене спасилачке екипе и појединци који учествују у пружању помоћи, осим уколико су штету намерно или грубом непажњом проузроковали појединци, односно спасилачке екипе уговорне стране која пружа помоћ.

Одговорност за накнаду штете одређене у ст. 1. и 2. овог члана, настаје у тренутку доласка на територију државе уговорне стране која тражи помоћ и траје до напуштања њене територије.

Одредбе овог члана примењују се и у случају ако је било која од држава уговорних страна транзитна држава.

Збрињавање и пружање помоћи евакуисаним лицима

Члан 19.

Лица која су у случају настанка катастрофе дошла као евакуисана са територије државе једне на територију државе друге уговорне стране, примају до свог првог могућег повратка сво потребно снабдевање и помоћ. Трошкове помоћи и повратка тих лица сноси држава уговорне стране из које долазе, уколико се уговорне стране другачије не споразумеју.

Уговорне стране морају омогућити повратак свим лицима која услед евакуације бораве на територији државе једне од њих.

Употреба средстава везе

Члан 20.

Надлежни органи државе уговорних страна обезбедиће међусобне телефонске, радио и друге везе међу органима, спасилачким екипама и појединцима који учествују у пружању помоћи, у складу са овим споразумом.

Коришћење информација

Члан 21.

Информације прикупљене као резултат завршених активности могу бити доступне трећој страни само уз писмену сагласност уговорних страна.

Престанак пружања помоћи

Члан 22.

До престанка пружања помоћи може доћи у случају да уговорна страна која тражи помоћ повуче захтев за пружањем помоћи или када дође до испуњења циља због којег је помоћ тражена.

Комисија за спровођење задатака одређених овим споразумом

Члан 23.

Уговорне стране ће именовати Сталну мешовиту комисију за спровођење овог споразума од представника надлежних органа из члана 4. овог споразума. Свака уговорна страна има у Сталној мешовитој комисији једнак број чланова, а најмање три.

Уговорне стране ће се међусобно, дипломатским путем обавестити о члановима Сталне мешовите комисије.

Задаци Сталне мешовите комисије према овом споразуму су: решавање конкретних организационих и техничких питања, одређивање начина одржавања веза и међусобног обавештавања и припрема пословника о раду.

Стална мешовита комисија састаје се најмање једанпут годишње, и то наизменично у Републици Србији и Црној Гори. Иницијативу за сазивање ванредног састанка може дати свака уговорна страна.

Решавање спорова

Члан 24.

Спорови настали тумачењем или применом овог споразума решаваће се преговорима.

У случају да се на овај начин не постигне споразум, спор ће се решавати дипломатским путем.

Однос споразума са другим међународним уговорима

Члан 25.

Овај споразум не утиче на права и обавезе уговорних страна које произилазе из других међународних уговора.

Ступање на снагу

Члан 26.

Овај споразум ступа на снагу првог дана наредног месеца од дана пријема последње дипломатске ноте којом се потврђује да су уговорне стране испуниле услове предвиђене националним законодавством за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум закључује се на неодређено време. Уговорне стране могу отказати овај споразум дипломатским путем у писаном облику. Отказни рок је три месеца од дана пријема писменог обавештења о отказивању Споразума дипломатским путем, односно пријема ноте за престанак важности Споразума.

Овај споразум се сходно договору уговорних страна, може допуњавати или мењати.

Споразум је потписан у Београду, дана 4. октобра 2010. године, у два оригинална примерка, сваки од њих на српском и црногорском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни.

за Владу Републике Србије

за Владу Црне Горе

Ивица Дачић, с.р.

Иван Брајовић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.